

הקרע.

אמר רבא: לא ליתיב⁽¹⁶⁵⁾ איניש אפומיה דליךיא [לא ישב אדם על יד לחי המבו] הפתוח לרשות הרבים⁽¹⁶⁶⁾, כי דילמא מגנדרא [יתגלו] ליה חפי לרשوت הרבים. ואתי לאתווי לפי שאין ניכר כל כך בין מבוי לרשות הרבים⁽¹⁶⁷⁾.

ואמר רבא: לא לצדך איניש כובא באדרעא [אדם לא יושביפה החיטה על הארץ], דכיוון שהיא כבדה⁽¹⁶⁸⁾ יש לחוש דילמא ATI לאשוווי גומות⁽¹⁶⁹⁾.

אדם בראש המבו וחפי בידו".

166. נחלקו האחرونים, אם דין זה אמרו גם במבו הפתוח לכימלית. [עין משנה ברורה סי' שס"ה ס"ק כ"ט ועשה"צ אורת כ"ג].

167. העתקנו את לשונו של רשי" בפרק שوال [לקמן קמ"ח ב' ד"ה אפומא].

וכתיב הרא"ש [סי' י"ג] שעל פתח חזר הפתוחה לרשות הרבים מותר לשבת עם חפי, מפני שיש היכר בין החצר לרשות הרבים.

168. כתב הրיטב"א [ד"ה אלא אמר רבא] שרבע נקט בדוקא "covba" שהיא כבדה, אבל בשאר כלים קטנים לא גزو.

169. השלחן ערוך [של"ז ס"ד] כתב "אסור לצדר חיטה על הארץ, דכיוון שהיא כבדה — יבוא להשות גומות ודאי, והוינו פסיק רישא".

וכתיב הגר"א שם, שזו דעת המחבר שהאיסור הוא משום שמא ישוה גומות בלבד להתחכו, שהוא אסור משום "פסיק רישא" אבל התוספות כתבו שיש לחוש שמא ישכח וישראל גומות בכוונה.

איתמר: מוד בריה דרבינא אמר: אחד זה ואחד זה — אמור, זה משום בונה וזה משום אשwoyi גומות.

רב פפא אמר: אחד זה ואחד זה — מותר, כי אין לחוש למיחזי כבונה כדעת רבא, וגם אין לחוש שמתוך כך ישכח וישראל גומות, וגם אם ישוה גומות שלא במתכוין אין בכך כלום כי ההלכה היא כרבי שמעון⁽¹⁶³⁾.

ומברינן: למוד בריה דרבינא — במאית מקנחי ליה?⁽¹⁶⁴⁾

ואמרינן: מקנחי ליה בדורה הנמצאת על

163. נחלקו הראשונים בפסק ההלכה, יש פוסקים כרבא, ויש פוסקים כרב פפא, ויש פוסקים כמו בריה דרבינא, ושלשת הדעות הובאו בשלחן ערוך [ש"ב ס"ו].

164. הקשה הבהיר [ש"ב ד"ה טיט שעל גלו] מניין לנמרא שיש אופן המותר לפי מוד בריה דרבינא? ותירץ, שמהלשותון "אחד זה ואחד זה" — אסורי" משמע שיש אופן המותר, שאליו היה הנקוח אסור בכל אופן, היה צריך לומר אסור רקנה.

165. הר"ף גorus "לא לישתמש" במקום "לא ליתיב". והב"ח בהגותו על הגمرا כתוב שזו הගירסה הנכונה, ומשמע ממנה שאין אישור לשבת על ידי הלחי, אלא באופן שימוש שם עם חפיו. וכן בפרק שوال [לקמן קמ"ח ב] הגمرا שואלת "זהא קא חזין נשי דמותבי חצבי ויתבן אפומא דמובאה ולא אמרנן להו ולא מיידי". משמע שאין לנו קפidea על כך שהם יושבות שם, אלא על כך שהן יושבות שם עט כריהם.

בשלחן ערוך [שס"ה ס"ה] כתוב "לא ישב